

Araştırma Makalesi
Gönderim Tarihi: 07.05.2021
Kabul Tarihi: 30.05.2021
Yazıt Kùltür Bilimleri Dergisi, 2021, 1(1): 36-46

Research Article
Received Date : 07.05.2021
Accepted Date: 30.05.2021
DOI Number: 10.29228/yazitdergisi.51306

AYVACIK KÖYLERİNDE YÖRÜK KADINLARIN GELENEKSEL GİYİMLERİ

Traditional Clothes of Yoruk Women in Ayvack's Villages

Bahar Dilara SEMİZ*

ÖZ

Kùltürün nesiller boyunca aktarımında ya da bir yerden başka bir yere taşınmasında birçok farklı unsur rol oynamaktadır. Bu işlevleri üstlenen önemli bir bileşen de giyim-kuşamdır. İnsanlığın ilk döneminden itibaren korunma, süslenme, utanma gibi birçok farklı sebeple giyim-kuşam ürünleri kullanılmıştır. Giyim-kuşamın sebebi kimi zaman kutsalla ilgiliymiş kimi zaman da tamamen toplumsal konum belirlemektir. Özellikle imparatorluk çağlarında kişilerin toplumdaki statüsünü, mensubu olduğu dini topluma yansıtmasında giyim-kuşam tercihleri belirleyici olmuştur. Meslek ya da dini görüş belirtmenin dışında kıyafetler cinsel kimliği ya da politik duruşu da simgeleyebilmektedir. Modern dönemde ise giyim-kuşam tercihleri bu çeşitli kalıpların dışına çıkmak için bir yol olarak görülebilmektedir. Daha küçük topluluklarda ise giyim-kuşam çoğunlukla kişinin medeni durumunu belirtmekte bir araç olarak kullanılabilir. Bu tip semboller ise çoğunlukla geleneksel giyim-kuşamda kendini göstermektedir. Günümüzde geleneksel giyim alışkanlıkları çoğunlukla terk edilmiş olsa da belli bölgelerde ve görece kapalı topluluklarda hala görülmektedir. Ayvack'ta yaşayan yerleşik Yörük kadınlar da geleneksel giyim-kuşam ürünlerini kısmen modernleştirerek kullanmaya devam etmekte ve bu ürünlerdeki renkler, semboller aracılığıyla yaşadıkları toplumda onlara bir kimlik kazandırmaktadırlar.

Anahtar Sözcükler: Giyim-Kuşam, Geleneksel Kıyafet, Yörük Kadınlar, Ayvack

ABSTRACT

Many different elements play a role in the transfer of culture over generations or in the transfer of it from one place to another. An important component that assumes these functions is clothing. Since the first period of humanity, clothing products have been used for many different reasons, such as protection, decoration or shame. The reason for clothing is sometimes related to the sacred also sometimes it is purely to determine the social position. Especially in imperial times, clothing preferences were decisive in reflecting the status of people in society or the religious society of which they were members. In addition to expressing a profession or religious opinion, clothing can also symbolize sexual identity or political stance. In the Modern period, clothing preferences can be seen as a way to get out of these various patterns. In smaller communities, clothing can often be used as a tool to

*Yüksek Lisans Öğrencisi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Çanakkale/Türkiye. E-posta: dilarasemz@gmail.com
ORCID: 0000-0001-7106-6961

indicate a person's marital status. Such symbols are mostly manifested in traditional clothing. Although traditional clothing habits are mostly abandoned today, traditional clothing habits are still observed in certain regions and relatively closed communities. Resident Yoruk women living in Ayvacık also continue to use traditional clothing products by partially modernizing them and giving themselves an identity in the society in which they live through the colors and symbols in these products.

Keywords: Clothing, Traditional Clothes, Yörük Women, Ayvacık

Giriş

Giyinme ve süslenme insanlık tarihi kadar eski bir olgudur. İnsanlığın ilk dönemlerinden itibaren farklı sebeplere de dayansa giyinme ve süslenme görülmektedir. Giyinmenin temelinde insanın bedenini koruma ihtiyacı yatmaktadır. Bu korunma ihtiyacını iki boyutlu düşünmek gerekir. Öncelikle giyim bedeni dışarıdan gelebilecek çevresel olumsuzluklara karşı korunma işlevini taşır. Giyim kültürünün şekillenmesi ve gelişmesinde aşırı sıcak ve soğuktan, güneşten, yağmurdan vb. doğal unsurlardan korunma ihtiyacı temeldir.

İnsanın bedenini koruma ihtiyacının diğer bir boyutu ise daha ruhsal bir bağlama sahiptir. İlkel ve bazı geleneksel toplumlarda kutsallık gündelik hayatın önemli bir parçasıdır. Bu kutsal alanla ilişki, tarım, avcılık gibi geçim yollarından sosyal ilişkilerin dinamiklerine kadar birçok noktada belirleyici rol oynar. Giyim-kuşamda da bu etki görülmektedir. Ruha ev sahipliği yapan bedeni kötülüklerden korumak amacıyla çeşitli giyim alışkanlıklarına başvurulur. Düğümler ve düğmelerdeki sıkılık kötü ruhların bedene girmesini önlerken hamile bir kadının doğumunu kolaylaştırmak için düğmelerini açık bırakması buna bir örnektir (Oğuz, 2004: 22).

Giyim-kuşam kültürü insan toplulukları için her çağda önemli görülmüştür. İnsanın temel ihtiyaçlarından olan giyinme yalnızca bedeni dışarıdan gelecek fiziksel zararlara karşı korumaktan ibaret değildir. Tercih edilen kıyafet kişinin yaşadığı toplum içerisinde sahip olduğu kimliğin de bir göstergesidir. Bireyler toplum içerisinde dahil oldukları çeşitli grupları ya da bireysel tercihlerini çevrelerine giyim-kuşam yoluyla yansıtırlar. Bu sebeple kıyafetler kişinin toplumsal konumunu, statüsünü ve fikirlerini duyurmasında bir araç işlevi taşımaktadır. Kimliğin inşasında ve aidiyet sürecinde rol oynayan giyim-kuşam kimi zaman da belli etnik, dini, cinsel ya da politik sınırların aşılmasında da kullanılmaktadır (Karataş, 2016: 399).

Giyim-kuşam kültürün aktarılmasında da önemli rol oynayan bir olgu, kültürün bir taşıyıcısıdır. Giyim-kuşamı oluşturan ürünler, resim, heykel, mimari gibi diğer kültürel imajların aksine kişinin üzerinde taşıyabildiği ürünlerden oluşur. Bu sebeple giyim-kuşam hem kültürün nesiller arasındaki aktarımı hem de göç ile gidilen yerlere kültürün götürülmesini sağlar (Gerçek, 2012: 1).

Bireyin sahip olduğu kimlikleri topluma yansıtması, bedeni maddi ve manevi zararlardan korumasının yanında giyim-kuşam toplumsal belleğin önemli bir göstergesidir. Toplumların veya ulusların sahip oldukları kùltürün önemli birçok parçası giyim-kuşam ürünlerinde görülebilmektedir. Süslenmede kullanılan motifler toplumun inançlarına, mitolojisine atıf yapabilmektedir (Keskin, 2019: 330). Aynı zamanda giyim-kuşam ürünlerinin kullanımı, buna verilen önem de o toplumun kùltürü hakkında önemli bilgiler içermektedir. Çünkü toplumların yaşam biçimi giyim-kuşamı şekillendiren temel faktördür.

Yaşam şartları, iklim, teknolojik gelişmeler giyim-kuşamı etkileyen önemli faktörlerdir. Buna bağlı olarak eski Türk giyiminde de Bozkır'ın göçebe giyim tarzına uygun kullanımlar görülür. Eski Türk giyiminde temel giysi üretim maddesi olarak çoğunlukla tilki, koyun, kuzu ve sığır derileri kullanılmıştır (Kafesođlu, 1998: 319). Yine yaşanan bölgenin ve göçebe yaşam tarzının bir etkisi olarak ata binmede kolaylık sağlaması sebebiyle pantolon tercih edilmiştir (Ögel, 1978: 2). Anadolu coğrafyasında Bozkır kùltür dairesinde şekillenen giyim-kuşam gelenekleri Selçuklu döneminde de etkili olmuştur ancak Osmanlı döneminde eski Türk giyim-kuşam geleneğinin yanına İslam ve Dođu gelenekleri de eklenmiş böylece zengin bir giyim ve süslenme kùltürü oluşmuştur (Keskin, 2019: 335). Modern döneme geldiğinde ise yaygın giyim-kuşam kùltürünün belirleyicisi endüstriyel üretim ve küresel kùltür olmuştur. Bunun yanında Anadolu'nun farklı bölgelerinde, özellikle kırsal kesimlerde, kısmen de olsa geleneksel giyim-kuşam alışkanlıkları devam ettirilmektedir.

Ayvacık'ta Giyim-Kuşam Kùltürü Üzerine Tespitler

Çanakkale'nin merkezine yaklaşık 40 km uzaklıktaki Ayvacık ilçesine bağlı 7 Yörük köyü bulunmaktadır. Bu köylerde yaşayanlar genellikle tarım ve hayvancılıkla geçimlerini sağlamakta ve çoğunlukla geleneksel bir hayat yaşamaktadırlar. Özellikle "deprem köy" olarak da bilinen Yukarıköy'de yaşayan kadınlar hem geleneksel el sanatlarına hem de yöresel kıyafetlerine sıkı sıkıya bağlıdırlar.

Genel olarak bakıldığında şalvar, kazak, ehram adı verilen kuşak, başörtüsü ve yine başa dolanan bir çember kullanılmaktadırlar. Bu unsurlar aynı kalmakla beraber ürünlerin renkleri ve oyaları kadınların toplumsal statülerini (evli, bekâr, dul veya çocuklu) belirleme işlevine sahiptirler. Bölge kadınlarının geleneksel giyimlerinde renk sembolizmi oldukça baskındır. Kadınların evli ya da bekâr olma durumlarının dışında ne zamandır evli oldukları, çocuklarının olup olmadığı da renk sembolizmi üzerinden giyim kùltürüne yansımaktadır. Ayvacık Yörük kadınlarının geleneksel giyiminde, kadının bekâr olduğunu gösteren unsur başında yalnızca çember bulunmasıdır. Çember, yaşlı kadınlar tarafından da kullanılan, iplik ve ketenden özel olarak dokunmuş başörtüsüdür (Gülensoy, 2007: 35). Bu çemberler her zaman normal oya veya pullu oya ile süslenmektedir (KK-4).

Geleneksel Türk kadın giyiminde baş bağlama biçimleri birçok önemli anlamı taşıma işlevine sahiptir. Kullanılan başlıklar, baş bağlama biçimleri, baş bağlamada kullanılan ürünler ve süslemelerin motifleri, renkleri birçok sembolik anlam içermektedir (Keskin, 2019: 331). Bunun bir örneği olarak, Yukarıköy'de yaşayan yeni evli kadınlar mutlaka beyaz çember bağlamaktadır ve bu toplumsal bir norm olarak karşımıza çıkmaktadır. Kaynak kişinin aktarımına göre beyaz çember bağlamayan yeni evli bir kadının eşini sevmediği düşünülmektedir (KK-7). Kadının çocukları evlenme çağına gelene kadar bu uygulamaya devam etmektedir. Ancak evlenme çağına gelmiş çocuğu olan bir kadın da beyaz çember bağlamaya devam ederse ayıplanmaktadır (KK-7). Kadınların yalnızca toplumsal konumları değil aile ilişkileri ve eşleriyle bağlılıkları da kıyafet tercihleri üzerinden değerlendirilmektedir. Fotoğraf-2'de ise görüleceği üzere belli bir yaşa gelmiş, çocuklarını ve hatta torunlarını evlendirmiş kadınlar artık farklı renklerde çemberler bağlamaktadırlar. Bu kadınlar ayrıca çemberlerine oya dikmez ve pul tercih etmezler (KK-2). Bunlar oldukça net kurallar olmasına karşın çalışma esnasında istisnai bir durum olarak dul bir kadının da beyaz çember bağladığını gördüğümüzü belirtmekte fayda bulunduğunu ifade etmemiz gerekir (KK-9).

Ayvacık'ta yaşayan Yörük kadınlarının giyimlerinde şalvar ve kazak herhangi bir toplumsal işlevi üstelenmemektedir. Renkleri veya kumaşları günlük kullanımda değişim göstermemektedir. Ancak kaynak kişinin aktarımına göre düğünlerde eski giyim-kuşam adetlerini sürdürüldüğü için gelinler saten şalvar kullanılmaktadırlar. Bu kadınlar arasındaki diğer statü belirleyici unsur kuşaktır. Evli ve çocuklu kadınlar kuşaklarına koza adı verilen küçük püsküllerden oluşan oyalar takarlar (KK-4; KK-8).

Kullanılan kıyafetler eskinin aksine köylere zaman zaman gelen belli satıcılardan satın alınmaktadır. Ancak dikiş kursuna giden genç kızlar tekrardan kendi kıyafetlerini kendileri üretmeye başlamışlardır. Kaynak kişinin aktarımına göre de bazen bu kıyafetler belli kimselere diktirilmektedir (KK-9). Özel kıyafetler genelde düğün için diktirilmektedir. Kıyafetlerin satın alınması sonucunda kadınların benzer tonlarda ve neredeyse aynı ürünler kullandıkları gözlemlenmiştir. Çevredeki diğer köylerde yaşayan ve görece geleneksel giysi tercih eden kadınlardan farklı olsalar da kendi aralarında belli renk ve sembollerin kullanımı dışında farklılık görülmemektedir. Yine de kadınlar kendilerinden bir şeyler katmak amacıyla çemberlerinin oyalalarını ellerinde işlemektedirler (Fotoğraf-4). Bu oyalarda aynı zamanda kadınlar için bir geçim kaynağıdır.

Ayvacık'ta yaşayan Yörük kadınlarının günlük giyimlerinde eskiye nazaran büyük değişimler olmuştur. Yukarıda da belirttiğimiz gibi artık giyim ürünleri satın alınmaktadır. Genç kızlar şalvar kullanmalarının yanında üstlerine diğer kadınların tercih ettiği renkli kazaklar yerine modern ürünler giymektedirler. Bazı genç kızlarsa şalvar dahi giymeyi bırakmışlardır (KK-2). Diğer bir farklılıkta

kıyafetlerin sayılarındaki azalmadır. Günümüzde yalnızca yaşı ilerlemiş kadınların giydiği “göynek” genç ve orta yaşı Yörük kadınları tarafından tercih edilmektedir (KK-3). Türk giyiminde sıkça tercih edilen gömlek kadınlarda bileklere kadar inen uzun bir giysidir (Koçu, 2015: 131). Ayvacık Yörük kadınları krem ya da açık sarı renkte “göynek” giymektedirler.

Yörük kadınlarının günlük giyimleri zamanla modern hale gelse de özel günlerde bu durum tamamen değişmektedir. Geleneksel giyimlerini tüm bileşenleriyle birlikte özellikle düğünlerinde görmek mümkündür. Gelinler “çetek” adı verilen bir kıyafet giymektedirler (Fotoğraf-5). “çetek”, Genellikle şalvar üzerine giyilen, arkada bir, nde iki parçalı, uzun kollu, nden açık, yakasız kadın giysisidir (Gülensoy, 2007: 136). Bu giysi parçasına Anadolu’nun birçok yerinde rastlanabilmektedir. Saten bir kaftana benzeyen bu giysinin içine ise önünde ve kollarında işlemeler bulunan “göynek” giyilmektedir (Fotoğraf-6). Düğünlerde tercih edilen “göynek” günlük hayatta yaşılların giydiği düz beyaz kıyafetten daha farklıdır. Özellikle giysinin n tarafında ve kollarında bulunan işlemeler önem taşımaktadır. Bunun dışında “entari” ve “dallı-bindallı” adı verilen çeşitler de mevcuttur. Özellikle “dallı” üzerindeki işlemelere, kullanılan renklere göre “yeşilli, altınkoza” gibi isimlerle anılmaktadır (KK-4; Fotoğraf-7). Gelinlerin beline kırmızı ve hem işlemeler hem de oya bulunan bir kuşak bağlanmaktadır (KK-4; Fotoğraf-8). Başlarına ise ak pullu çember ve kırmızı örtü bağlanır (Fotoğraf-9). Bu kıyafetler kadınlar için oldukça önemlidir çünkü satın alınmaz ya da diktirilmeyler. Yörük kültüründe yaygın olarak gelinlik, damadın ailesi tarafından çoğu zaman bir miras olarak ailenin kadınları arasında kuşaktan kuşağa aktarılırlar. Ancak bir kadın kendi düğününde giydiği kıyafetleri kızına değil gelinine vermektedir (KK-7).

Düğünlerde gelin dışında özel giyime sahip olan diğer kişiler “yenge” olarak adlandırılan yakın akrabalar ve gelin ile damadın anneleridir. Onlar da “çetek” giymelerine rağmen gelin gibi renkli değil beyaz tercih etmektedirler. Yeni evlenmiş bir Yörük kadını için geleneksel giysileri giymek yalnızca düğün günleriyle sınırlı değildir. Bir kadın evlendikten sonra ilk aşure zamanında beyaz bir üçetek olan “ak entari” giymektedir (KK-4; Fotoğraf-10).

Yörük kadınlarının giyimlerinde artık yer almayan bir unsur ise “kıl çorap” adı verilen dokuma oraplardır. Önceden kırmızı, beyaz, mavi renklere motifler olarak dokunan bu çoraplar artık yerlerini hazır oraplara bırakmışlardır (KK-7). Ayakkabı olarak ise kadınlar genelde lastik ayakkabı tercih etmektedirler. Ancak genç kızlar spor ayakkabı veya terlik de kullanmaktadır. Kaynak kişinin aktarımına göre eskiden el yapımı olan ve “psteki” adı verilen bir tür ayakkabı kullanılmaktaydı. Ancak diğer unsurlarda olduğu gibi ayakkabıda da özel günlerde geleneksel kullanıma geri dönülmektedir. Gelinler için özel olarak bir ayakkabı alınmaktadır (Fotoğraf-11).

Oldukça renkli kıyafetler tercih eden Yörük kadınları, ayrıca bir süs eşyasını çok fazla tercih etmemektedirler. Düğünlerde ve bayramlarda ellerine kına yakarlar; düğünlerde geline altın kolye takarlar bazen de genç kızlar düğünlerde makyaj yaparlar (KK-2; KK-5). Bunun dışında çok fazla süs eşyası veya makyaj kullanımını görülmemektedir.

Giyim-kuşam malzemeleri Ayvacık'ta yaşayan Yörük kadınlarının arasında önemli bir hediye olarak da anlam kazanmaktadır. Düğün öncesinde geline kaynanası tarafından oldukça fazla sayıda çember ve şalvar verilmekte ve yeni evlenecek gençlerin evinde bu kıyafetler sergilenmektedir. Aynı zamanda düğün öncesinde gelin tüm köyü dolaşarak genç kızlara çember dağıtmaktadır (KK-5).

Sonuç

Kadınlar birçok toplumda olduğu gibi Türk toplumunda da kendini ifade etmede, sosyal statüsünü belirlemede çoğunlukla giyim-kuşama başvururlar. Kadının kendini yaşadığı toplum içerisinde konumlandırmasında tercih ettiği kıyafetler modern dönemde de yaygındır. Fakat günümüzde küresel moda anlayışı kadınlara birbirine benzer giyim-kuşam alışkanlıkları ve tercihlerini sunmakta ve geleneksel giyimden önemli biçimde ayrılmaktadır. Ayvacık'ta yaşayan Yörük kadınları içinse bu durum neredeyse hiçbir zaman geçerli değildir. Her yaştan kadın için ilk tercih edilen giysiler geleneksel ürünlerdir. Bunu toplumsal bir baskı ya da zorunluluk hissiyle değil tamamen kendi istekleri doğrultusunda yapmaktadırlar. Bu kadınlar kendilerini yaşadıkları toplum içinde konumlandırırken baş bağlama biçimlerine, renk sembolizmine başvurumaktadırlar.

Değişen sosyo-kültürel çevre elbette Ayvacık Yörük kadınlarının giyinme alışkanlıklarını etkilemiştir. Giysiler çoğu zaman satın alınmakta ve bazı geleneksel giyim parçaları artık kullanılmamaktadır. Buna rağmen bölgede yaşayan kadınlar için geleneksel giyim-kuşam gündelik hayatın önemli bir parçasıdır. Aynı zamanda özellikle çember oyaları kadınlar için bir gelir kaynağıdır.

Giyim-kuşam bir bütün olarak üretim, hammadde, kullanım yeri, kullanım biçimi, ürünlerin taşıdıkları anlamlarla birlikte değerlendirilmesi gereken bir kültürdür. Elbette bu sebeple geleneksel giyim ürünü üretim yöntemleri de kültürün devamlılığı konusunda önem taşımaktadır. Bu açıdan bakıldığında Ayvacık'ta yaşayan Yörük kadınları geleneksel giyim ürünleri kullanmaya devam etmelerine rağmen bu malzemelerin üretiminin yapılmadığı görülmüştür. Giyim ürünleri yaygın olarak satın alınmasına rağmen bölgedeki genç kızların eğitim alarak kendi giysilerini üretmeye yeniden başladıkları görülmüştür.

Ayvacık'ta yaşayan Yörük kadınlarının geleneksel giyimlerinde üretim ve temin noktasında önemli değişimler olsa da bu bölgede birçok açıdan geleneksel giyim alışkanlıklarının muhafaza edildiği görülmektedir. Uzun yıllardan beri giyim-kuşama verilen değer, geleneksel Türk giyim-kuşamında önemli yer sahibi

olan renk sembolizmi, özellikle toplumla bir iletişim yolu olan baş bağlama bi-
imleri bu bölgede görülebilmektedir. Bu sebeplerle Ayvacık Yörük kadınları
arasında geleneksel giyim-kuşam varlığını tüm işlevleriyle sürdürmeye devam
etmektedir.

Kaynakça

Yazılı Kaynaklar

Gerçek, Merve (2012). *Giyimde Kültürel Taşıyıcılık*. Sanatta Yeterlilik Tezi. İstanbul:
Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Gülensoy, Baybars (2007). *Türkiye Giyim-Kuşam ve Süslenme Sözlüğü*. İstanbul:
Motif Vakfı Yayınları.

Kafesoğlu, İbrahim (1998). *Türk Milli Kültürü*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.

Karataş, Hicran (2016). "Halk Bilgisinin Giyim-Kuşam ve Sslenmeye Dönük
Temsilleri". *Halk Bilimi El Kitabı*. Ed. Mustafa Aa. Konya: Kömen Yayınları.
397-408.

Keskin, Ahmet (2019). "Halk Bilgisinin Giyim-Kuşam ve Sslenmeye Dönük
Temsilleri". *Halk Bilimi El Kitabı*. Ed. Mustafa Aa. Ankara: Nobel Akademik
Yayınları, 315-344.

Koçu, Reşat Ekrem (2015). *Türk Giyim-Kuşam ve Süslenme Sözlüğü*. İstanbul: Doğan
Kitap.

gel, Bahaeddin (1978). *Türk Kültür Tarihine Giriş C.V*. Ankara: Kültür Bakanlığı
Yayınları.

Sözlü Kaynaklar

KK-1: Hanife Balcı, doğum tarihini bilmiyor, ev hanımı, Ayvacık/Çanakkale (G-
rşme tarihi: 16.12.2019)

KK-2: Cahide Köse, 1965 doğumlu, ev hanımı, Ayvacık/Çanakkale (Görüşme
tarihi: 16.12.2019)

KK-3: Neslihan ?, 1942 doğumlu, ev hanımı, Ayvacık/Çanakkale (Görüşme tarihi:
16.12.2019)

KK-4: Merve Polat, 2003 doğumlu, lise ğrencisi, Ayvacık/Çanakkale (Görüşme
tarihi: 16.12.2019)

KK-5: Cansu şeb, 2001 doğumlu, ortaokul mezunu, işçi, Ayvacık/Çanakkale

KK-6: Serap Can, 2002 doğumlu, ortaokul mezunu, işçi, Ayvacık /Çanakkale

KK-7: Dudu olak, 1991 doğumlu, ilkokul mezunu, işçi, Ayvacık/Çanakkale (G-
rşme tarihi: 16.12.2019)

KK-8: Cahide Öztürk, 1991 doğumlu, ilkokul mezunu, ev hanımı, Ayvacık/Çanakkale (Görüşme tarihi: 16.12.2019)

KK-9: Zeynep Yıldırım, bilmiyor, ev hanımı, Ayvacık/Çanakkale (Görüşme tarihi: 16.12.2019)

Ekler

Fotoğraf-1: Ayvacık Yörüklerinde bekâr genç kızların giyimi.

Fotoğraf-2: Evli ve çocukları olan bir yörük kadın.

Fotoğraf-3: Yaşlı bir Yörük kadın. Diğerlerinden farklı olarak beyaz çember kullanmakta.

Fotoğraf-4: Pullu oya işlemesi.

Fotoğraf-5: Düğünlerde giyilen üç etek.

Fotoğraf-6: Düğünlerde üç etek içine giyilen "göynek".

Fotoğraf-7: "Altınkoza" olarak adlandırılan "bindallı" çeşidi.

Fotoğraf-8: Geleneksel bir gelinlik.

Fotoğraf-9: Gelinlerin baş bağlama biçimi.

Fotoğraf-10: Yeni gelinlerin aşure günü giydikleri "ak entari".

Fotoğraf-11: Gelin ayakkabıları.

Fotoğraf-12: Farklı bir üç etek modeli.

Fotoğraf-13: Özel günlerde kullanılan önlük. İşlemelerde kullanılan renkli püsküllere koza adı verilmektedir.

Fotoğraf-14: 50'li yaşlarda bir Yörük kadını.

Fotoğraf-15: Günlük hayatında "göynek" giyen bir Yörük kadını.

Çalışmanın yazarı/yazarları “COPE-Dergi Editörleri İçin Davranış Kuralları ve En İyi Uygulama İlkeleri” çerçevesinde aşağıdaki hususları beyan etmişlerdir:

Etik Kurul Belgesi: Bu çalışmanın alan araştırmaları 2020 yılı öncesi yapıldığı için etik kurul belgesi gerekmemektedir.

Finansman: Bu çalışma için herhangi bir kurum ve kuruluştan destek alınmamıştır.

Destek ve Teşekkür: Çalışmanın araştırılması ve yazımı esnasında destek veya fikirlerine başvurulmuş herhangi bir kişi bulunmamaktadır.

Çıkar Çatışması Beyanı: Bu makalenin araştırması, yazarlığı veya yayınlanmasıyla ilgili olarak yazarın/yazarların potansiyel bir çıkar çatışması yoktur.

Yazarın Notu: Bu makalenin yazarının iletilmesini gerekli gördüğü herhangi bir notu bulunmamaktadır.

Katkı Oranı Beyanı: Bu makalenin tüm bölümleri tek bir yazar tarafından hazırlanmıştır.

The author / authors of the study declared the following points within the framework of the “COPE-Code of Conduct and Best Practices Guidelines for Journal Editors”:

Ethics Committee Approval: Since the field research of this study was conducted before 2020, an ethics committee approval is not required.

Funding: No support was received from any institution or organization for this study.

Support and Acknowledgments: There is no person whose support or ideas are consulted during the research and writing of the study.

Declaration of Conflicting Interests: The author has no potential conflict of interest regarding research, authorship or publication of this article.

Author’s Note: There is no note that the author of this article deems necessary.

Author Contributions: All sections of this article have been prepared by a single author.